

MOSOLYGÓK LAPJA

2020. november

A Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület közéleti, kulturális lapja

Esterházy Péter: EGY KÉKHARISNYA FÖLJEGYZÉSIBŐL (részlet)

Tégy a gyűlölet ellen!

Ki volna az, ki volna az az ütődött, aki szavakban a gyűlölet mellé állna?

Szavakban mindannyian a szeretetet hirdetjük. Ki volna az, ki volna az az ütődött, aki a háború mellé állna? Aki a gyilkolás mellé állna? A halál mellé? Szavakban mindannyian a békét hirdetjük. Még sincs béke, mégsem a szeretet regnál.

Könnyű azt szeretni, aki szeretetre méltó. Könnyű avval egyetértésre jutni, aki nem áll utunkba, akinek érdekei megegyeznek a mieinkkel. De a világ nagy, és mindenféle emberek vannak benne. Magyarország ugyan nem nagy, de azért ember van benne bőven. Ilyen, olyan. Ki ezt akarja, ki amaszt. Ez a bonyolult, ez a más, hogy mindenki más. Szeresd felebarátod, mint tenmagad! – így szól az Írás. De ez itt, így túl nagy volna, ez nem mozgalmi föladat, ezt fölfogni olykor egy egész élet kevés. Ki volnék én, hogy ilyesmit csak úgy ajánlgassak ...? Komolytalan volna.

A Ne gyűlölködj! sokkal kevesebb a szeretet parancsánál, megfoghatóbb, gyakorlatiasabb. Maradj nyugodt, ne hörögj, próbáld megérteni a másik szempontjait, tehát hogy vannak szempontjai, meglátni a korlátait és meglátni a magad korlátait. Próbáld megőrizni az ép eszedet, miközben tudnod kell, hogy ésszel nem megoldható a világ, de ész nélkül bizonyosan elveszik. Dönteni

kell, hogy a gyűlölet fennhatósága alá akarunk-e tartozni vagy sem. A viszont-gyűlölet is gyűlölet. Az ún. jogos gyűlölet is gyűlölet. (A harag nem gyűlölet, viszont rossz tanácsadó.)

A gyűlölethez sok út vezet, a legrövidebb talán a megalázottságon át. Akit megaláztak, az tehetetlenségében sokszor csak a gyűlöletben talál menekvést, csak a gyűlöletben talál nagy megbántottságára írt, ott talál megnyugvást. Egy ideig. Gyűlölet gyűlöletet szül, megaláztatás megaláztatást, sosincs vége. Megaláztatásban, megalázottságban nagy tartalékaik vannak ennek az országnak. Csak a szabad embernek van esélye a szeretetre. A Légy szabad! felszólításnak ebben áll a nagysága, ebben az esélyben, ebben a súlyban. Szabadnak lenni az nem szabadságon lenni, az nem valami könnyű felhőtlenység, szabadnak lenni nehéz. Nehéz és jó.

Az ember szabadnak születik.

„Nem értek egyet azzal, amit mondasz, de halálomig harcolni fogok azért, hogy mondhasd.” (Voltaire ?)

In memoriam Szócs Géza (1953-2020)

“Meghatározni nem fogom magam, de azok számára, akik foglalkoznak ilyesmivel, a következő támpontokkal szolgálok:
Támogatom a magyart a magyartalannal szemben és az embert az embertelennel szemben,
a bölcső pártján állok a koporsóéval szemben,
a megszólaló harangok pártján az elnémult harangokéval szemben,
Nándorfehérvár pártján Moháccsal szemben,
a walesi bárdok pártján Edwárd király ellen,
Csingacsugok és a musztángok pártján a sápadt arcúak ellen,
az aradi tizenhármak pártján Haynau ellen,
Radnóti Miklós, Szerb Antal és Karácsony Benő igazában hiszek a lélekmérgezéssel, az agyomosással, a kirekesztéssel és a nemzeti önpusztítással szemben,
hiszem, hogy érdemes életünket is adni azért, hogy országunkban bárki szabadon elmondhassa véleményét, még ha e véleménnyel nem érthetek is egyet,
úgy gondolom, hogy szeretnünk kell ellenségeinket is, mint felebarátainkat és felebarátainkat mint önmagunkat,
elítélek mindenfajta okkupációt, legyen az román, német vagy szovjet és ezért, a szovjet tankok pártján állok a német tankokkal szemben és a Corvin köziek pártján a szovjet tankok ellen
osztom azt a meggyőződést, hogy a rosszat nem győzheti le a kisebbik rossz, csak a jó – de védem a rosszat a még rosszabb ellen
hiszek minden magyar ember kultúrához való jogában, mint ahogy minden ember kultúrához való jogában is:
de a mi felelősségünk, hogy a magyarokat sikeres kultúrnemzetté segítsük felnőni, egy azonosságával tisztában levő, azt vállaló, önmagával kibékült, erős és magabízó közösséggé
egy korszerű nemzeteszme híve vagyok egy korszerűtlen nemzeteszmevel és egy korszerűtlen nemzetköziséggel szemben
segíteni szeretném a gyengét, az elesettet, a hátrányos helyzetűt, a kicsit – de nem szeretnék kicsi lenni és nem üzenem senkinek, hogy merjen kicsi lenni, hanem arra szeretnék biztatni mindenkit, hogy egy sikeres és megbecsült nemzet tagja akarjon lenni és azt is gondolom, hogy az ország újraépítésének a fejekben és a lelkekben kell elkezdődnie
meggyőződésem, hogy a kultúra segíthet az elmúlt ezer év okozta külső és belső sebeket beforrasztani és csak az segíthet ezeket beforrasztani
a műalkotást támogatom a szuvenírrrel szemben, a népit a népiessel szemben és a málnát és az almát a málnaízűvel és almaízűvel szemben
hiszem, hogy a magyarok megtalálják helyüket a most kialakuló világban, s hogy nem fogunk példázatbeli szabad tyúkká válni, amely nem bírta a szabadversenyt a szabad rókával szemben
az élő élet pártján állok, a DDT-vel, a KGB-vel, az ÁVH-val és a mustárgázzal szemben
hiszek abban, hogy a magyar nemzet történelmi küldetését teljesít, és hogy ez a küldetés mélyen összefügg a lelket és a nemzetet nemesítő csodálatos képességünkkel, a kultúrával
azt szeretném, hogy tudásközpont épüljön fel e keresztút-hazában, Kelet és Nyugat, Dél és Észak e sokat látott találkozási pontján
hiszek abban, hogy nemzetünk a legműveltebb nemzetek egyikévé lesz Európában, ha Isten is megsegít, és miért ne tenné, hiszen egyetérthetünk azzal a vélekedéssel, hogy amíg a nemzet távolodott az Istentől, akkor is közeledett hozzá, csak a hosszabbik utat választotta
ezeket gondolom, rózsaszállal a fogaim között.”

Újságírók a lövészárókban...

...avagy az „aranykortól” a propagandasajtóig

Mivé lett a magyar, ezen belül a megyei sajtó? Hogyan jutottunk idáig? Ezekre a kérdésekre vártunk választ, amikor a Mosolygók Lapja megkereste Fónai Imrét, a Somogyi Hírlap korábbi újságíróját (három éven át szerkesztőjét), a Siófoki Hírek jelenlegi főszerkesztőjét, akinek csaknem három évtizedes rálátása van a magyar, de legfőképpen a megyei sajtó helyzetére.

– Balatonföldvárról is sokat írtál anno, jót is, rosszat is. Aki manapság olvassa a megyei sajtót, az jobbára csak „örömhíreket” olvashat Földvárról, úgyhogy biztos vannak, akiknek jobban tetszik a lap mai hangvétele – persze ha fideszes városvezetésről van szó... Siófok ellenben „fekete bárány”, ott a független (és ami a lényeg, még véletlenül sem Fidesz-párti) polgármester nem tud jót csinálni... Szóval, hogyan jutott odáig a megyei újság, hogy voltaképpen párt-sajtó, propagandalap legyen?

– Csak egy nagy kanyart kellett tennie, azzal a különbséggel, hogy 1990 előtt még ráírták a címlapjára, hogy az MSZMP Somogy megyei bizottságának lapja, ma meg nem írnak rá semmit... Ez a nagy kanyar 2016-ban, a megyei lapok „megszállásakor” ért véget, addig tartott az „aranykor”, körülbelül 1989-től (amikor még csak olvasója voltam a Somogyinak), és én azt szoktam mondani, legyünk rá büszkék, hogy részesei lehettünk, mert jöjjön itt akár milyen változás az országban, az a korszak már aligha fog visszatérni. Az újságírói pályát ma, vagy nemrég kezdők már talán el sem hiszik nekünk, hogy lehetett szabadon is írni. Azt, amit akartunk, ami a véleményünk volt, ami aztán később, 2016-ban a „vesztünket” okozta...

– Már mint azokét, akiket 2016 karácsonya előtt, a megyei sajtó fideszes „lenyúlásakor” eltávolítottak a szerkesztőségek új „komisszárjai” – köztük téged is... Közölték akkor, hogy miért nem kellesz?

– Nem, indoklás nem volt. De amikor (két héttel az eltávolításom előtt) az új főszerkesztő munkába állt és beszéltünk, az első mondatai között szóba hozta a siófoki polgármestert – akire ugye „kilövési parancs” volt érvényben, és én meg ennek a levezenylésére nem voltam alkalmas...

– Az az „új” főszerkesztő, akiről a Magyar Narancs is megírta, hogy még a 80-as években szintén a párt (csak akkor még az MSZMP) „ejtőernyőztette” az újsághoz?

– Igen, megírta. Róla ennyit.

– Azt mondod, a fiatal újságírók már nem hiszik el, hogy ti valóban szabadon írhattatok. De hát maradtak ott a lapnál egykori kollégáid, akik nyilván elmondják nekik, hogy régen mennyivel másabb volt. Vagy nem?

– Vagy nem. Nem látok bele a szerkesztőség mai működésébe, én csak annyit tudok, hogy sem újságíróként, sem szerkesztőként nem kaptam „pártukázt”, sem arról, hogy miről mit írjunk, sem arról, hogy miről hallgassunk. Mert utóbbi legalább olyan fontos ma; az agy mosás része nem csak az, hogy mit hogyan írnak meg, hanem az is, hogy mit nem írnak meg...

– Ha akkor maradhatsz, tudtál volna ott dolgozni?

– Aligha. Amikor 2016. december elsejével átvette a hatalmat az új, „Mészáros-közeli” vezetés, én már a menesztésemig hátralévő két hétben nem voltam képes jegyzetet írni, ezt közöltem is az aktuális lapszerkesztővel. Arról nem akartam, hogy szépen nyíljanak a virágok, arról meg, amiről értelme lett

volna, már nem lehetett. A főszerkesztőváltás előtti napokból még maradt bent egy jegyzetem, arról szólt, hogy Balás Béla megyéspüspök azon kesergett: lassan Somogy egyes területei is a baranyai Ormánság szintjére süllyednek, pusztulnak. Na, az már nem jelenhetett meg december elseje után...

– A Népszava 1956. október 23-i számában lehozta, hogy a Petőfi Kör tagjai javasolják Rákosi kizárását a pártvezetésből és Nagy Imre bevitelét a vezetésbe. Továbbá egy másik cikkben a Műegyetem nagygyűléséről tudósít, és megírja, hogy az oktatásiügyi miniszter „egyértelműen az ifjúság jogos és reális követeléseivel”. Az is kérdés, hogy lenne-e ma ilyen miniszter, de olvashatnánk-e ilyet ma a kormánypárti sajtóban?

– Erre igennel kéne felelni egy „normális” országban, de sajnos (és ez nagy baj) nem lehet rá egyértelmű igennel felelni...

– Te most akkor „ellenzéki” újságíró vagy?

– A politika belekényszerített ebbe a látszatszerépbe. Akarta a fene ezt a kvázi politikai szerepvállalást, én sokáig azon az állásponton voltam, hogy a politikától olyan messze kell tartani magunkat, amilyen messze csak tudjuk, nekünk az

olvasó, ezen belül a kisember az első, a maga problémáival, a politikus meg az utolsó. De aztán mindenkit belelöktek középről valamelyik „lövészárókba”. Aki nem tett hitet a Fidesz mellett, azt ellenzékivé kiáltották ki. Aki nincs velünk, az ellenünk... Úgyhogy ma már az újságírói tábor is kétféle, benne vannak a két lövészárók valamelyikében: fideszes, vagy nemfideszes. Jót mosolygok azon, aki még ma is azt állítja, hogy ő egyik sem, ő még mindig középen áll... A menesztésem után még a kollégák közül is volt, aki csodálkozott rajta, hogyan tudok én írni egyszerre a Jobbik-közeli Alfahírnek és a baloldali Népszavának... Ma már talán nem csodálkozik... Én egyébként „eredetileg” sportújságírónak készültem, Czene Attila (akivel összefonódtam a sorsunk, a siófoki szerkesztőségben, aztán a kaposváriiban is, végül két héttel korábban tették utcára, mint engem...) beszélt rá, hogy másról is írjak. Mondhatnám, hogy ma már „bánom, de egyrészt akkor nagyon jó éveket, évtizedeket hagytam volna ki (a már említett „aranykort”, melyben a legtöbb ideig a nemrég elhunyt Kercza Imre volt a főszerkesztőnk), másrészt a sportba is befurakodott a politika. Az országos sportlap ma rendszeresen idézi gúnyorosan és elítélően, hogy milyen politikai felhangjuk volt az 50-es, 60-as évek sportcikkeinek, miközben amiket ma írnak, ötven év múlva ugyanígy fogják mutogatni, remélhetően elrettentő példaként...

– Ha 2022-ben kormányváltás lesz, szerinted mi lesz a most állami pénzből kitarított, egyre zsugorodó példányszámú megyei laphálózat sorsa?

– Például az, hogy lesz egy nagy ellenzéki, onnantól nyilván önfenntartó laphálózat is. De mindegy is, részükről a feladat már teljesítve; kis szemek az agy mosás-láncon. Nem több, de nem is kevesebb.

– És lesz még normális ország, normális sajtó, normális újságírás?

– Ha újabb „aranykor” már nem is, ennél a mostaninál azért jó lenne normálisabbat hagyni az utókorra...

A „Botránypolitizálásról”

Az októberi Önkormányzati Hírlevélben olvashattuk a polgármester Somogyi Hírlapban megjelent interjúját. Ebben szemet szűrőan az áll, hogy: „Itt és most ál civilek *botrány politizálnak*.” Nézzük csak meg, kik is botrány politizálnak városunkban?

1. A választások előtt szó sem volt az e-kikötőről. Ámde, hamarosan kiderült, hogy létezik egy gondosan előkészített anyag, amit a testület azonnal meg is szavazott. Hamar kiderült, mennyire lehet/kell komolyan venni azt a választási ígéretet, hogy „csak önökkel”, stb”.

2. Ám, ha valaki igazán botránynos esetre kíváncsi, elég ha a 2020/02/27-én megtartott Közmeghallgatást felidézzük, ahol méltatlan körülmények közé zsúfolták össze az érdeklődőket, melynél csak a tanácskozás, a vita levezetése volt elfogadhatatlanabb.

3. De, ha már botrányról van szó, hát ne feledjük egy percre sem a 100 éves fenyők indokolatlan, és a közvéleményt teljesen felháborító elpusztítását egyik napról a másikra.

4. Ezzel párhuzamosan a fenyők környezetében megszüntették a kiülő teraszt, hogy ezzel is tovább sanyargassák a pavilonos vállalkozókat, amit leginkább a még el nem pártolt vendégeink sínylették meg.

5. Mindezeket betetőzi az az igazi botrány, hogy a 2015-ben lebontott kikötői nyilvános WC helyett, a mai napig nincs lehetőségük a vendégeinknek a szükségleteik elvégzésére. Szinte alig hihető, hogy ez az áldatlan állapot a mai napig fennáll, városunk nem nagy dicsőségére.

A polgármester azt állítja, hogy a Földvára jellemző befogadó, vendégszerető légkört a Mosolygók rombolják le politikai haszonszerzésből, kárt okozva a városnak.

Nos, ha valakik kárt okoztak, akkor elég csak a felsorolt botránynos eseteket számba venni, s máris nyilvánvaló, hogy kik is a város, a köz, és a vendégeink ellenségei.

A városunk vezetője, aki GÁNCSNÉLKÜLI LOVAGKÉNT tetszeleg, s mint ilyen már állandó jelzőként emlegeti „vicsorgóknak” a Mosolygókat, akikről lépten nyomon hangoztatja, újságcikkben is, hogy nincs egy ötletük, javaslatuk, kezdeményezésük.

No hát akkor lássuk mi az igazság, a teljesség igénye nélkül.

Dr. Kovács Zsolt képviselőnk írásos javaslatai a 2020/09/29-i Testületi Ülésre:

1. Javaslat, kiegészítés a Zöld város program kommunikációs és marketing tervéhez:

Javasolom a nyertes céggel a megbízó dolgoztassa át a kampány témakörét:

Az általam javasolt három kampánytéma:

- a dohányzás káros következményei,
- a köztéri szemetetelés elleni fellépés,
- a bűnmegelőzés.

A képviselő testület, egyhangú szavazással a képviselői indítványt elutasította.

2. Javaslat a Szivattyúpark felújítása pont tárgyalásához:

Javasolom a napirendi pont törlését, mivel ennek a beruházásnak, felújításnak a parkban álló szobor megtisztításán kívül semmi aktualitása nincs. Arról nem is beszélve, hogy ezt tavasszal a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület felajánlotta, amit a testület szakértelem hiányára hivatkozva elutasított.

(Ajánlatunk még továbbra is érvényes.)

A parkfelújítás elhalasztásának indoka a város költségvetési helyzete.

Ebben a helyzetben indokolt a körültekintőbb gazdálkodás, a tennivalók átütemezése.

Ezzel együtt javasolom a Szivattyúpark elnevezés megváltoztatását:

SCHILHAN JÓZSEF EMLÉK PARK - ra.

E napirendi pont tekintetében a testület négy igen, egy nem szavazattal nem ad helyt az indítványnak, tehát még csak nem is tárgyalták!!

3. Indítványozom a Balatonföldvár Városháza üléstermének hangosítását.

Jelenleg a civil hallgatóság egyáltalán nem, vagy nem pontosan érti a polgármester és a képviselők szavait, mondatait felszólalásaik során.

Panaszunk viszonylag egyszerűen orvosolható kis költséggel, hangfalak, és ha szükséges plusz mikrofonok elhelyezésével.

Bízom képviselő társaim egyetértő támogatásában.

„A hangosítás kérdésének naprendre tűzését nem javasolják, mert nem állnak rendelkezésre a szükséges műszaki és pénzügyi információk”!! Ezért annak tárgyalását bizonytalan, távoli jövőbe tolták.

Sokat elmond a Testület és a Vezetés gondos gazdálkodásáról, hogy még szeptember 29-én sem látták érdemesnek megfontolni, a romló anyagi körülmények miatt, a Szivattyúház felújításának átütemezését.

Végezetül érdeklődéssel olvasnánk lapunkban válaszként legalább egy „botránypolitizálási” esetet, amit a Mosolygók követtek el a város és a város vezetése ellen. Bónuszként meg arról, hogy hány esetben támogatták a városunk érdekében tevékenykedő, sokszor

önkormányzati feladatokat átvállaló (úgy néz ki, hogy lassan már a lomtalanítást is nekünk kell megszervezni, mert a városvezetés erre képtelen) egyesületünk tevékenységét?

Végül még egy kis friss adalék. A város fészbukján, keresve sem találunk a megbékélés, a valamilyen szintű összefogás, egyet akarás irányába mutató írásokat, annál több „vicsorgást”.

Kicsit sem tévedünk, mikor leszögezzük, hogy az oldal szellemisége messze nem fedi a szép jövőbe mutató elnevezést, hogy :”Földváriak, Földvárért.

Arról már nem is beszélve, hogy azok a városlakók, akik véletlenül nemtetszésüknek adnának hangot,

netán bíráló megjegyzésekre vetemednének, egykettőre tiltólistára kerülnek. Ez már önmagában megérne egy külön misét.

De most tekintsük a legfrissebb fejleményeket, mikor a város vezetőinek véleményét tálaló ismeretlen szerző a városban érzékelhetően jelentkező adóügyi felháborodásra azt vélte a legtalálhatóbb megjegyzésnek, hogy:

ADÓ-VIHAR A BILIBEN.

Vagyis a város lakói nyugodtan érezhetik magukat úgy a régi dicsőségétől egyre távolabbra kerülő Balatonföldváron, mintha csak egy BILIBEN élnék az életüket. Ezen kívül türelmesen várjuk a 2020. június 4-én kelt, alábbiakban olvasható levelünkre a polgármester választát:

Tisztelt Polgármester Úr ! Kedves Huba !

Amint valószínűleg közvetett, vagy közvetlen úton értesültél róla, az Egyesületünk által kiadott 900 példányban megjelenő ingyenes havi újságunk a Mosolygók Lapja immár 6 alkalommal foglalkozott többek közt városunk közéletével, benne kiemelten a városvezetés, a polgármester munkásságával.

Igyekezünk kritikusak, de tárgyilagosak lenni, és főleg kulturált hangnemben írni.

A visszajelzések alapján a lakosság kedvezően fogadta a megjelent írások hangvételt, tartalmát.

De természetesen tudjuk, hogy akkor lehetünk csak teljesen objektívek, ha a történelekről, a folyamatokról más szemzőgből elmondott nézeteket is közvetítjük az emberek felé.

Főleg a hivatalos álláspontok közlése fontos, jelesül a polgármester véleménye.

Ebből következően, mind magunk, mind a balatonföldváriak megtiszteltetésnek vennénk, ha a csatoltan elküldött kérdésekre válaszolnál, kifejtenéd, hogy te hogy látod a dolgokat?

Igyekezünk a közvéleményt leginkább foglalkoztató témákat civilizált formában megfogalmazni, és az arra érkező tárgyyszerű válaszokat előzetes szándékaink szerint változtatás nélkül megjelentetjük.

Bízunk benne, hogy a mindannyiunk számára lényeges átlátható közéletünk megteremtése érdekében végzett tevékenységünket méltányolod, és magad is fontosnak tartod a választópolgárok tájékoztatását.

Válaszádat előre is köszönjük. Amennyiben június 10-ig megérkezik, a következő lapszámunkban még a nyári szezon előtt meg tud jelenni.

Herényi Károly egyesületi elnök

Kérdéseink, melyeknek nagy része még mai is aktuális

- Milyen stratégiát alakított ki a város vendégforgalmának növelésére tekintettel a pandémia miatti helyzetre ?
- Miután június másodikával nyitottak az óvodák és az iskolák, ezzel egy időben városunk önkormányzata hány Covid tesztet végeztetett el, különös tekintettel a pedagógusokra, óvónőkre, dajkákra és az intézmények technikai alkalmazottjaira?
- Általában miként kívánja elérni a város vonzóbbá tételét más balatoni településekhez viszonyítva?
- Egyetért-e azzal a sok irányból elhangzó nézettel, hogy az Ön szülővárosának köztéri rendje több törődést érdemelne akár az Ön részéről, akár a munkatársai részéről?
- Hogyan éli meg, hogy a nagy forgalmú kikötőben nincs nyilvános mosdó és WC, és emiatt háborognak az emberek?
- Mi készítette álláspontja gyökeres megváltoztatására a kikötőépítés ügyében, hiszen a 2003-as kudarccal végződött kísérlettel szembeni társadalmi ellenállás egyik vezéralakja volt?
- Milyen társadalmi hasznót remél a kikötőépítésből? Balatonföldvár polgárai milyen előnyöket fognak ebből érezni és érzékelni?

- A Nyugati strandról kiszoruló tízezrekben mérhető strandlátogató helyét 185 hajótulajdonos veszi át. Számításai szerint közülük hányan fogják a földvári ingatlantulajdonosok szolgáltatásait igénybe venni? Ez a szám pótolja majd a strandlátogatók számának csökkenése miatti bevételkiesést az ingatlantulajdonosoknál?
- A Nyugati strandról kiszoruló Földváron, vagy csak a környező településeken fognak fürdőhelyet találni?
- A kikötőhelyekhez, a szolgáltatás minősége érdekében minimum 185 autó parkolási lehetőségét szükséges zárt helyen biztosítani. Ez a parkoló hol, kinek a területén lesz kialakítva?
- Ha a lakossági ellenállás a kikötőépítéssel szemben az előző kísérlethez hasonló méretű lesz, akkor mi fog történni? Ha emiatt, egy esetleges Ön által is kilátásba helyezett népszavazás eredménye miatt nem épülhet meg a kikötő, az eddig felmerült tervezési és engedélyeztetési költségeket ki fogja viselni?
- Miért nem tartja fontosnak, hogy a város civil szervezetei napra készen megjelenjenek Balatonföldvár honlapján?
- Nem gondolja, hogy a Földvár TV megérdemelne egy helyi stúdiót, a lakosok meg egy tartalmasabb műsort, mint ahogy éveken keresztül volt?

B.B.

Az alábbiakban egy olvasói levelet olvashatnak névvel és címmel, melyet az írója elküldött a város polgármesterének is.

Tisztelt Polgármester Úr !

Megdöbbenve, és felháborodva olvastam a nyilatkozatát az Önkormányzati Hírlevélben.

Nem gondoltam volna azt, hogy ha én nem vagyok a Fidesz tagja, sem más párt szimpatizánsa, akkor idézve Önt, „báránbörbe bújtatott ordas” vagyok, azokkal a tisztességes, becsületes adófizető balatonföldvári lakosokkal együtt, akik egyáltalán még merészelnek felszólalni, netán véleményt formálni azzal kapcsolatban, ami történik kis városunkban.

Pl. az úgynevezett „E” kikötő, és egyéb közösségi, zöld területek kiirtása, és sok más ügyben elégedetlenkedve, amúgy teljesen jogosan.

Nem szeretnék senkinek sem a fogadatlan prókátora lenni, de ezt a legmesszebb menőig visszautasítom, és kikérem magamnak ezt a hitvány minősítést, a fent említettek nevében is !

Az Ön stílusa mutatja milyen is az ember, aki e szavak mögött rejtőzik !

Ön úgy nyilatkozott ebben a ma már szánalmas szintre süllyesztett propaganda hírlevélben, hogy „sajnos van egy képviselő, aki az ordasokat képviseli.”

Képzelve el, ennek a megválasztott képviselőnek van titulusa, vezeték- és keresztnéve, nem mellesleg egy rendkívül tiszteletre méltó civil szakmai karrierje. Segíték, ha már Önnek ez nem megy. Úgy hívják Dr. Kovács Zsolt képviselő úr ! Akire nagyon sokan, számszerűen 642-en boldogan szavaztak. Ami a legtöbb képviselői voks. Aki nem plusz juttatásért, nem bármilyen esetleges előny megszerzéséért vállalta ezt a nemes feladatot, küldetést, hanem a lakosság, a város szebb, értékesebb jövője érdekében, szolgálva a város valamennyi polgárát.

Önnek, mint megválasztott polgármesternek, kötelessége példamutató magatartással, a legnagyobb tisztelettel képviselni a város valamennyi lakosát, és a város érdekét. Úgy tűnik ez Önnek ma már a választások után nem fontos.

Szerényen bátorkodom megkérdezni Önt, hogy honnan veszi a bátorságot arra, hogy a lakosság egy jelentős részét személyiségi jogaiban, becsületében, emberi mivoltában megsértse, így minősítse? Vagy ez valami új, kormányzati norma szerinti „úri huncutság”?

Én magam életem tisztességgel, becsülettel megszolgált nyugdíjas éveimet, de megnyugtatom, hogy nagyon sokan gondolják ezt így, beszélgetve a helyi lakosokkal, és köztük egyre több jobb baldali „ordas” szimpatizánssal is.

Ön valóban tájékoztatja a lakosságot a megvalósult, és a tervezett fejlesztésekről, de nagy ívben figyelmen kívül hagyja a lakosság egy jelentős létszámának a véleményét, sunyin megbújva a „képviselők megszavazták” hivatkozás mögé.

Kik is ezek a képviselők, és kit is képviselnek? A város érdekeit? Tényleg? Na ebben erős kétségeim vannak. Bólogatni nem nagy felelősség, sőt inkább felelőtlenység! Erről megvan a saját véleményem ! Nem lepne meg, ha Önt ez se érdekelné.

Polgármester Úr !

Tévedni tetszik, nem kicsit, hanem nagyon, mert az „ordasok” nem minden ellen tiltakoznak! Csak az ellen, amiben nem látják, nem érzik a városunk fejlődését, jövőjét. A fejük felett átnyúlva, akaratuk ellenére hoznak olyan kétes értékű döntéseket, amik nem szolgálják a közösség, a település érdekét. Úgy tűnik, hogy „egyesek”, illetve egy jól behatárolható szűk érdekközösség motiválja ezeket a döntéseket. Vajon milyen extra haszon, előny reményében? Érdekes módon bizonyos fejlesztési tervek alaposan el lettek hallgatva a választások előtt, most viszont előhúzza a szublótból csalafinta módszerekkel, gőzerővel dolgoznak ezek megvalósításán, bármilyen áron.

Úgy gondolom, hogy 30 évvel a rendszerváltás után, ha egyáltalán van demokrácia, véleményem szerint csak papíron van, de a valóságban nincs, mert a jogos tiltakozást, ellenvéleményt az „egy kottára játszó felső és alsó vezetés” a tisztességes embereket megalázóan a sárba döngöli. Sajnos azt tapasztaljuk, hogy Ön is ezt teszi „közszolgaként”.

Javaslom Önnek a következőket, mivel minden nyilatkozatát, riportját a saját fényképével teszi közzé, mintha mi nem ismernénk Önt (nagyon jól ismerjük). Az Önkormányzati Hírlevél legközelebbi számában a címloldalon teljes nagyságban szíveskedjen megjelenni. Mivel úgy tűnik, hogy erős nosztalgiát érez egy sötét, de szerencsére már régen letűnt kor, rendszer iránt, amely alatt a személyi kultusz virágzott, az alábbi szöveggel: „Enyém a hatalom, a dicsőség, teszek a véleményetekre”.

Balatonföldvár 2020. november 9.

Üdvözlettel:

Dömötör József

Babits utca 11. szám alatti nyugdíjas „ordas”,
a demokratikus összefogás támogatója, egy normális országért, városért.

„Boldog békeidők nyarai”

Október 2.-án városunk polgármestere minisztériumi tisztségviselők, megyei előljárók, térségünk országgyűlési képviselője jelenlétében tárgyalta meg a fenti címet viselő új turisztikai fejlesztési elképzelést, annak megvalósítási lehetőségeit. A tájékoztatóból idézünk: *„Ez az elképzelés nem csak Balatonföldvárnak, hanem az egész déli partnak meghatározó idegenforgalmi látópontra lehet a következő időszakban. Az élményalapú tematikus látogatóközpont kialakítása Balatonföldvár történeti városközpontjában létesülne. Röviden a projektről: Balatonföldvár történeti városközpontjának arculatát, és urbanisztikai kialakítását máig meghatározzák a jellegzetes városépítészeti elemek, az árnyas fasorok, a tágas parkok, a historizáló villák. Ezek az egyedülálló jellegzetességek a Balaton déli partjának települései közül ilyen koncentrációban Földváron maradtak fenn a legmarkánsabban, ma is érezhető, jelen van a „boldog békeidők” atmoszférája, nosztalgikus hangulata, amely kiválóan illik egy fürdőhelyhez. A fejlesztés keretében a település ezen adottságát formáljuk innovatív turisztikai terméké élményalapú tematikus kiállítással, amely egyben meghatározná Balatonföldvár új brandjét is”*

Én nyilvánvalóan azon szerencsétlen kevesek egyike vagyok, aki képtelen érzékelni a boldog békeidők atmoszféráját a tarra vágott fasorok (magas part), a felismerhetetlenségig elcsúfított történelmi épületek (pl.: Rákosi Jenő villája, a ma trafóházra emlékeztető Polgármesteri Hivatal), letarolt parkok, - minimális koncepció nélkül - össze vissza felhúzott, a fentiekből csúfot űző apartman tömbök, és lebetonozott parkolók négyzetkilométereitől.

Nyilván a békebeli hangulat megidézése céljából, innovatív turisztikai terméké formálás jegyében, épp most pusztítják el a Balaton Club mögött lévő Törley Villát (épült 1905-ben, előbb Indián telepként, később SZOT Sólya „A” néven ismerhettük). A kikötőben. Helyi védettség alatt. Országos örökségvédelmi környezetben. Luxus apartman villa épül a helyére. A város cinkos félrenézése mellett. Ugye érzik az atmoszférát?

Amúgy a villát Törley József, híres pezsgő gyáros építtette. Az 1870-es évek második felében a franciaországi Reimsben telepedett le, ahol a pezsgőgyártás francia módszereit sajátította el. 1881-ben tért haza, és 1882-ben Budafokon megalapította világhírűvé vált pezsgő gyárát. A Törley Házat „Indián-telep”-nek hívták, a Balaton Klub (egykori Kaszinó) céljait szolgálta. Ismert visszatérő vendégei: Karlovsky Bertalan (1858-1938) festőművész, Ódry Árpád (1876-1937) színművész.

Egy pezsgő bár és múzeum? Ezt köszönhetően a nagy fejlesztőknek, most már felejtsek el.

Hogy a boldog békeidők nyarait igazából megidézzük *”A nyugi, az volna jó. Nádasokkal, kacsákkal, vitorlásokkal, giccshatáron egyensúlyozó naplementéekkel, amikor az ember csak úgy ráfekszik a vízre hanyatt, az aranyhíd közepére, és valahonnan a kollektív tudattalan mélyéről előbányászik néhány percet az aranykor freskótöredékeiből, néhány mozaikot csupán, és amikor széttárja a karjait azon a bársonyos vízen, és magához öleli Istent és a napot, akkor azt mondhatja, köszönöm, Uram, ezzel is megvolnánk.”* Éppen elégséges lenne és nem nyugszik le a nap az én haragommal. Nem kell ehhez innováció, projekt és brand.

Hogy egy kevésbé ellágyult képbe helyezzem, hogy mi lenne az inkább békebeli megközelítés, idézek a közelmúltból: Az Alkotmánybíróság II/201/2019 számú ügygel kapcsolatban hozott határozatában leszögezte, hogy „az Alaptörvény P) cikk (1) bekezdése alapján az állam a jövő nemzedékek, mint kedvezményezettek számára egyfajta **bizalmi vagyongazdálkodóként** kezeli a rábízott, a nemzet közös örökségébe tartozó természeti és kulturális kincseket, ekként **a jelen generációk használati és hasznosítási joga nem korlátlan**. Ezek a jogok csak addig terjedhetnek, ameddig azok sem magukat az önállóan is védelemben részesítendő természeti értékeket, sem pedig a jövőnemzedékek érdekeinek megóvását nem veszélyeztetik.”

Tényleg, le kéne lassítani, és hagyni valamit az utókorra is. Mert amit mi a fejlődés mámorában művelünk – engedünk – azt az utókor nem biztos, hogy kéri. Sőt, biztos hogy nem!

Békeidők megidezéséhez elsősorban is béke kellene végre. Mert az állandóan terjeszkedő, mindent bekebelező, állandóan és militánsan harcoló kormánypárt és helytartóik permanens háborúja, pont nem az, amiért Magyarországon még élni érdemes. Úgyhogy ami a békét illeti: Törley villa, béke poraidra!

Balatoni kikötők

(Múlt és jelen)

A balatoni hajózás az ember megjelenésével egyidős, ismertek az ósidőkből ránk maradt emlékek, a bődönhajót megörökítették a rómaiak, ez a hajó forma megmaradt a XX. századig. A római légiók pannóniai jelenlétéből következik a vízépítési tevékenység. A jó klíma miatt az időszámítás után 300-ból származó feljegyzések szerint a Balaton térségében pezsgő élet folyt, különösen Galerius császár foglalkozott sokat a tóval. Nevét viseli a siófoki fürdő, bár erre méltatlan, hiszen nevéhez is köthető a sok ezernyi keresztény hitű ember meggyilkoltatása. Ebben az időben már jártak hajók a tavon, hiszen a Siófok melletti - római eredetű - zsilip maradványai kerültek a XX. század elején felszínre.

Hosszú csend következett, míg 1784-ben a balatonfüredi vendégek arra kérték a tihanyi apátságot, hogy építtessen hajókat, és a révhajózást is indítsa be, de a kérés nem teljesült. A XIX. század elején Fulton elkészítette az első gőzhajót, 1825-ben megindult a Rajnán is a hajózás, néhány évvel később szintén a balatonfüredi vendégek kérték gőzhajó megépítését. Hertelendy Károlyt méltatlanul keveset említjük a balatoni hajózás létrehozásánál. Ő gróf Széchenyi István előtt foglalkozott már a balatoni hajózás gondolatával, ezt ismeri el Széchenyi, amikor a „Balatoni Gőzhajózás” című röpiratát így kezdi: „Az eszme „Balatonra gőzöst állítani” közvetlen nem enyim. Én annak csak egyik közvetlen ügyvivője vagyok, és mint ilyen szólalok itt fel.”

Az arisztokrácia és a köznemesség a Balatoni Gőzhajózási Részvénytársaság részvényeinek vásárlásával megteremtette az anyagi forrását egy gőzhajó megépítésének, és ha már volt hajó, úgy kikötők is kellettek. Így létesültek fából Kenesén, Balatonfüreden az első kikötők. Mai fájdalom, hogy az észak-keleti balatoni kikötők közül a balatonkeneseit és a csopakit el kívánta adni a menedzsment, majd az önkormányzati felháborodásra részben visszakozott. Kenese kikötője történeti érték, ha nem is a jelenlegi helyén, de a budai Gyorskocsi utcából gyorskocsik hozták az úri közönséget Kenesére és ott gyakran holdvilág és cigányzene mellett

szálltak fel a Kisfaludy gőzös fedélzetére. Visszatérve gondolataink fonalához sorra épültek a kikötők és a hajók. A hajózási társaság többször csődbe jutott, megszűnt, majd új társaság alakult, a közönséget igazán az érdekelte, hogy lehessen hajózni. A hajók bírták az időjárás csapásait, a fából épített kikötők nem igazán. A torlódó jég, a viharok rendszeresen tönkretették a kikötőket, amelyet egyes települések, de leginkább a vármegyék építtették, hozták helyre a károkat, amikor arra pénzük volt.

A balatoni fürdőélet fejlődése volt az, ami kikényszerítette az esetlegesen épülő kikötők helyett a tervszerű fejlesztéseket. Az államkincstár az érdekeltekkel megegyezve egymásután vette át a már meglévő kikötőket 1906 és 1911 között Fonyódot, Balatonföldvárt (1908-ban), Balatonboglárt, majd Siófokot. Az átvett kikötőket az állam kibővítette, átépítette, kijavította, új mólókat, rakpartokat építtetett. Ezeket a munkákat 1912-ig a m. kir. földművelésügyi minisztérium irányítása mellett az illetékes kultúrmérnöki (ugye milyen érdekes) hivatalok látták el. A Balatoni Szövetség javaslatára Darányi Ignác elképzelése szerint az akkori földművelésügyi miniszter, gróf Serényi Béla felállította a Balatoni Kikötők m. kir. Felügyelőségét. Ebben az időben a vízügyi kérdések intézője Kvassay Jenő volt, aki idejekorán felismerte a Balaton jelentőségét, az ő érdeme volt 1906 után a kikötők építése, a tó vízszintjének szabályozása, valamint a Sió-meder rendezése. Ezen utóbbi munkát Kaáli Nagy Dezső felügyelte és vezette.

Nem véletlen tehát, hogy az 1912-ben felállított felügyelőség élére kinevezett Kaáli Nagy Dezső később javasolta Kvassay Jenő munkásságát megörökítő, méltó emlékmű felállítását, az sem véletlen, hogy a nagy befolyással rendelkező Balatoni Szövetség állította az emlékművet 1929-ben Balatonföldváron.

Kaáli Nagy Dezső vezette be a vasbeton építkezést a tavon, ő dolgozta ki a róla elnevezett partfalépítési technológiát, ettől az időtől kezdve minden balatoni vízépítési tevékenységet felügyel, a vízszint szabályozástól a Siózsilip működéséig. A felügyelőség megfigyeléseket végez a vízállásra, csapadékra, párolgásra. Foglalkoznak a vízmozgással, hullámzással, a szél okozta lengésekkel, jégmozgással, a jégnyomás és torlódás elleni védekezéssel. A szervezet feladata a partszabályozás, az iszapvándorlás kérdésének vizsgálata, már ekkor veszélyes méretűnek értékelték a keszthelyi öböl feliszapolódását. Beszereztek két nagyteljesítményű kotrót és a kikötő bejáratokat ezekkel tartották karban.

A balatonföldvári kikötőt 1904-1905 között építették, majd Kaáli Nagy Dezső tervei szerint átépítették 1912-1914. között, illetve 1929-1930-as években. Ez a kikötő jól példázza a XX. század első harmadának műszaki értelmiségi gondolkodását, az értékek hozzáférését biztosító létesítmények hosszú sorát.

A vasúti síneken átérve a várócsarnok átlátható, kilátunk egészen a Balatonig. Nyugati oldalán sétányt terveztek a Séd patak mentén, majd park, sportsziget két részletben. A nyugati mólót és sétányt egy 1905-ben épített vasbeton híd kötötte össze, voltak meteorológiai megfigyelő műszerek, a várócsarnokban olvasó terem. A vasúti sínektől délre épült a kikötőőr háza, amely aztán a mi időnkben három családnak adott évtizedekig otthont, ebben az épületben volt a vöröskeresztes segélyhely. Ha akkor (1930-ban) elindulunk a várócsarnoktól, a kikötő öböl sarkában volt az evezős kikötő, majd a hajóállomás árusító bódéval, majd a vitorlásokikötő, ha a kikötő déli oldalán haladunk ott van a ma is létező móló, amely motorcsónakoknak készült, ahol ma a vitorlás klubház található, ott autó parkoló volt, tovább menet a fővenyűrdő bejárata és az ugró torony (az egyik Karády filmben látható a használata), a települést ívó vízzel kiszolgáló vezeték vízkivételező kútja, a Galamb-sziget keleti oldala és a keleti móló közötti vízfelület mélyvízi fürdőzésre ideiglenesen átengedve.

A Galamb-szigetre cukrászdát terveztek. Eszembe jut, hogy 2000. után terveztünk egy látványkonyhás éttermet a szigetre, nagy felháborodás keletkezett és elálltunk az ötlettől.

A felügyelőség által tervezetett, és épített kikötők száz év után is alkalmasak voltak a XXI. század vitorlásokikötői fejlesztéseire. Ha ma olyan létesítmények születnének, amelyek száz év múlva is állnak...

A kikötő egységes képet formázott, a várócsarnok előtti tér egyik oldalán kereskedelmi vállalkozásokkal, ez a város mai vezetője szerint botránnyos, szerintem pedig a kikötői

hangulathoz hozzátartozó. Utódom eladta a városnak ezt az ingatlant, azóta viaskodnak egymással a kereskedők és a város. A vitorlásokikötők üzemeltetési jogának 2021-től tervezett átadása közös kikötőhasználatról jár a BAHART és az új üzemeltető között. Jelentős átrendeződés várható a kikötő-használati díjak kérdésében, ez minden bizonnyal érinti a vitorlázni szerető, kisebb pénzü hajótulajdonosokat. Hosszabb távon a Kikötő Felügyelőség által megálmodott hozzájárulás szenved csorbát. Kevesek jutnak hozzá a tó természeti értékeinek megismeréséhez, vélhetően a vízparti kempingek, kikötői ingatlanok teret adnak a nem balatoni léptékű „fejlesztéseknek”. A legújabb hír szerint nem volt eredményes a vitorlásokikötői üzemeltetési pályázat, így egy kis haladékokat kapott ez az üzletág.

A balatoni hajózási társaság Európában páratlan lehetőségekkel rendelkezett egészen a mai időkig, amikor kikötőket üzemeltetett, hajózási és révtevékenységet, vitorlás kikötői tevékenységet folytatott. E mellé járult még az ún. belkereskedelem: szálloda és kempingek. Ilyen vállalkozás nem volt és jelenleg sincs a kontinensen, az ingatlanok, kempingek eladásával már nekünk sincs. Ezt szabdalta fel az a koncepció, amely nemrégiben érvényre jutott. Ezt azért tartom káros folyamatnak, mert elődök hosszú évtizedek alatt gyűjtötték össze ezt az ingatlan-halmazt, sokszor szerencséjével jutott hozzá a hajózási társaság, de mindez egységes egészet képezett, a vitorlázásból kikötőbe érkező hajós jó borok és ételek mellett pihenhetett ki a nap fáradozásait, az előző évtizedekben jelentősen csökkent a vitorlázók és a géphajósok közötti konfliktus, most, hogy a kikötőhasználat a tervek szerint megosztott lesz, várható ezen viták feléléde.

(A képek részben Deák István hajóskapitány gyűjtéséből származnak.)

Dr. Horváth Gyula

balatoni hajós,
a Balatoni Hajózási Zrt.
17 éven át volt vezetője

A földvári konzultáció. Már csak ez hiányzott...

Azt gondolom, nem csak személyes undoromról számolhatok be, a sajnálatosan már évek óta idegeinket borzoló országos konzultációk kapcsán. A témát övező megnyilvánulásokból következtetek arra, hogy hazánk gondolkodásra nem rest részének a sokadik bicska nyílt már ki a zsebében, a végtelen primitíven csomagolt, nem is olyan nagyon burkolt válaszokat magukban rejtő kérdőívek kapcsán. Most pedig „Nesze sánta, itt egy púp” alapon, új csillag jelent meg az egyébként sem túl derűs égbolton; a földvári konzultáció...

Alapvetően több problémám is akad az efféle interjúkkal. Az egyik, hogy a kérdező tulajdonképpen kicsit sem kíváncsi a véleményünkre, hanem sztereotip kérdésekbe csomagolva adja a „megkérdezett” szájába az általa hasznosnak vélt választ. (nem azt kérdezi meg például, hogy egyetértünk-e azzal, hogy több adót akarnak tőlünk beszedni, hanem azt sugallja, hogy ezt, az ingatlanok mérete alapján ugye milyen igazságosan akarja majd ő kiszabni ránk). Tehát a fő kérdést ügyesen, de kicsit sem észrevétlenül átugorva szorítja az embert olyan válaszok felé, amiből majd politikai tőkét kovácsolhat, és gyakorlatilag felhatalmazottként, a mi igényeinkre hivatkozva teheti rá a kezét saját pénzünkre, adóemelés formájában.

Mindezt teljességgel ellenőrizhetetlenül. Nem vagyok feltétlen híve a rosszindulatú összeesküvés elméleteknek, de nehezen tudom elképzelni, hogy aki ilyen konzultációra adja a fejét, az nem biztosítja be magát eleve annak sikerességével. Tehát ellenőrizhetetlen – ezáltal pedig értelemszerűen hiteltelen is -, ha ad abszurdum olyan eredményt tolmácsol majd, hogy 100%-os visszaérkezési arány mellett minden válaszadó eltökélten óhajtja, már-már követeli az ingatlanok utáni adóemelést. Olyan kérdőívet, mint amivel mindnyájunknak kedveskedtek városunk (vagy korábban országunk) elöljárói, nyilvánvalóan korlátlan számban lehet sokszorosítani a kívánt válaszok beikszelésével, arra az esetre, ha netán valakinek fizikailag kellene számot adni a beérkezett válaszokról.

Ezen a ponton ízelgetném kicsit magát a konzultáció központi kérdését is, bár azt hiszem kétségtelen tény, hogy ebből nem sok örömünk származik, lévén, hogy ez az íz-világ kifejezetten pocskék: az adóemelés. Zúdítták ránk eddig a dicshimnuszokat városunk rózsás gazdasági helyzetéről, erre most tessék. Lépünk azonban túl ezen a nem kis ellentmondáson, a földvári „gazdálkodj okosan” tábláján, de számomra leginkább egy felvezető bekezdés hiányzik, ami szabad megfogalmazásban így hangzana: **„Mivel tudok én (vagy tudtam volna korábban), mint városvezetés takarékoskodni, és forrásokat átcsoportosítani az adóemelés elkerülésének érdekében?**

És ha ehhez komolyan várnak javaslatokat, akkor mi

készséggel megteesszük:

A saját használatú szolgálati autó, és városi rendszerek gépkocsijának garázsba állításával.

A Szivattyú Park egyáltalán nem létszükségű felújításának törlésével.

A Kultkikötő átépítését úgy megszervezve, hogy ne kelljen hozzá jelentős mértékű önkormányzati pénzt hozzátenni.

A minimális hasznot hozó önkormányzati munkakörök megszüntetésével.

Egyéb költségcsökkentésekkel, melyek létezéséről az egyszerű polgárnak nincsenek ismeretei.

A következő aspektus, amely számomra tovább fokozza a helyi konzultációhoz fűződő ellenszenvemet, hogy ugyan hol rejtegették eddig ezt a műfajt. Mármint a helybeliek megkérdezését a számukra fontos ügyekben. Mert, hogy lett volna miről, az azt hiszem vita felett áll. Az utóbbi években követni is nehéz volt az - enyhén szólva sem a teljes lakosság által támogatott - elképzeléseket és újdonságokat. A teljesség igénye nélkül: a kikötőbe tervezett parkoló, a fizetős strand és parkolás, az épülő társasházak dömpingje, a főtér átépítése, a kikötői büfésor üldöztetése, fák kivágása, közel kétszáz millió forintos hitelfelvétel. Ezek egyike sem érte el a városvezetésnél azt az ingerküszöböt, mely arra sarkalta volna őket, hogy megkérdezzék a helyi lakosságot és ingatlan-tulajdonosokat, hogy ugyan legalább minimálisan támogatják-e ezeket az elképzeléseket, vagy ha nem, mivel indokolják azt? Ennek az ellentmondásnak a gyöngyszeme pedig számomra, a talán mindannyiunk legnagyobb ellenérzését kiváltó projekt, az e-kikötő. Számptalan fórumon tiltakozott ellene több magánszemély és szervezet is, de mindhiába. Számos kezdeményezés született, hogy egy ilyen méretű projektet nem lehet a lakosság megkérdezése nélkül elindítani, ezért – szerintem nagyon helyesen - népszavazásnak kellene a sorsáról döntenet. Erre kaptuk azt a cumit a szánkba, hogy meg kell várni először, hogy nyer-e a pályázat, majd aztán van csak értelme konzultálni róla. A pályázat – micsoda meglepetés – nyert, és azóta a továbbiakat mély hallgatás övezi. Se lakossági fórum, se szakértői vélemények, se népszavazás, polgármesterünk többszöri ígérete ide, vagy oda. A kikötő pályázati forrásból meg fog épülni. Ennyi. A többi nem tartozik ránk, ezek szerint.

Tehát évek óta, számtalan lényeges és fontos kérdésben zárkózott el hermetikusan a városvezetés attól, hogy megkérdezzen minket, helyieket, hogy miként vélekedünk városunk életét, arculatát hosszútávon befolyásoló elképzelésekről. Most pedig az orrunk alá tolja ezt a szárnalmas kérdőívet, mintha bármi jelentősége is lenne annak, hogy mit kezd(t)ünk vele. Naivitás lenne bármilyen reményt táplálni, hogy a konzultáció központi figuráját, a minket érintő adóemelést városvezetésünk nem zúdíttja hamarosan a nyakunkba. Ez a kérdés-ködé csak a tálaláshoz kell neki, nem magához a döntéshez. Mert már csak ez hiányzott nekünk.

E.E.

Ön is tudja ?

- ❓ Hogy a 10 éve regnáló, magát családbaráttnak hirdető kormány tettekben nem egészen felel meg a saját hangzatos kijelentéseinek. Ugyanis 2010-ben a GDP 22,5 %-át fordították szociális és egészségügyi kiadásokra, míg ma csak 17,7 %-át.
- ❓ Hogy mi a közös az alábbi politikusok történetében? Mubarak volt egyiptomi elnököt, Berlusconi volt olasz miniszterelnököt, Janukovics volt ukrán elnököt, Fico volt szlovák miniszterelnököt, Strache volt osztrák alkancellárt, Trump amerikai elnököt utolérte az Orbán átok, tekintve, hogy bukásuk előtt röviddel találkoztak a magyar miniszterelnökkel, illetve lelkesen támogatta őket.
- ❓ Hogy mit mondott a magyar miniszterelnök a parlamentben? **„A munkanélküliséget felszámoltuk, a szegénységet is fel fogjuk.”** Miközben a regisztrált munkanélküliek száma 367.000 fő.
- ❓ Hogy az EU állásfoglalása szerint 2021-ben megszűnik a tagállamokban az óraátállítás. Csak még azt nem döntötték el az egyes országok, hogy a nyári (márciusban 1 órával előre állítjuk az órákat), vagy a téli időszámítás (marad a jelenlegi állapot) lesz-e a végleges állapot?
- ❓ Hogy hazánkban 10 évvel ezelőtt 176 betöltetlen háziorvosi praxis volt, tavaly már 399, idén pedig 486.
- ❓ Hogy a kormány futball mérkőzésekre azért enged be nézőket, (miközben tiltja pl. a kulturális fesztiválok megrendezését), mert a stadionokban nem fogyasztanak alkoholt?
- ❓ A Fidesz nagy hangon hirdeti, hogy Magyarország jogállam, mégis rettegnek attól, ha az EU a kifizetéseket ennek meglétéhez köti.

Impresszum:

Felelős kiadó: Herényi Károly

Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület elnöke

Szerkesztő: Szabó József - Telefon: 06-20-2724325

e-mail: mosolygobalatonfoldvar@gmail.com

Újságunk kiadását támogató, számlaszámunkra (10403923-50526966-84691001) érkező adományokat nagy tisztelettel megköszönjük, és igyekszünk megszolgálni.

Nyomda: TRADEORG Kft. Balatonfűzfő

Az újság elkészítésében résztvettek:

Bekker Béla, Dömötör József, Etemez Edgár, Fónai Imre, Herényi Károly, Dr. Horváth Gyula, Kárpáti Péter, Mayer Mariann, Pusztai Pálné, Szabó József

Ingyenes kiadvány

ERŐSÖDŐ CIVIL KÖZÖSSÉGEK

Ön is egyetért?

- ❓ Az ország miniszterelnökének azzal a kijelentésével, hogy „ az állam pénze a legjobb helyen az egyházaknál van.”?
- ❓ Azaz elfogadja a miniszterelnök választát – mikor megkérdezték tőle miért az apja szállította az M4-autópályához a kavicsot -, **„üzleti ügyekkel nem foglalkozom.”**
- ❓ A magyar miniszterelnök helyzetértékelésével? „Egész Európában nehéz a helyzet, még Németországban is többen halnak meg, mint Magyarországon. A magyar egészségügy európai összevetésben egyelőre jól állja a sarat.”
- ❓ Veres András győri megyéspüspök véleményével, mely szerint a lombik programot hevesen ellenzi. Egyáltalán egyházi embernek indokolt nyilatkoznia családok gyerekvállalásával kapcsolatban?
- ❓ Azzal az államilag gerjesztett és erőltetett „nemzeti összetartozás” eszmével, melynek látványosan ellentmondva a saját országában kirekesztenek olyan ember csoportokat, melyek másként gondolkodnak?
- ❓ Azzal a megállapítással ami a Financial Times újságban jelent meg rólunk? **„Virágozik a parttalan hivatalos propaganda, amely gyűlöletre és gyanakvásra épít, megmozgatva az emberek legalantasabb ösztöneit. Egy ily módon felzaklatott társadalomban lehetetlen a békés, demokratikus egymás mellett élés. A játékszabályokat a kormány diktálja. A jogállam intézményei kiüresedtek. Immár elképzelhetetlen, hogy az Alkotmánybíróság a Fidesz ellen foglaljon állást.”**
- ❓ Gulyás kancellária miniszter állításával, hogy október 23-án a Színház - és Filmművészeti Egyetem kapcsán demonstráló fiatalok a kormány mellett tüntettek?
- ❓ Azzal, hogy indokolt volt a városvezetésnek 5 millió 300 százezer forintért 2000 db védő maszkot, és 6.000 db gumikesztyűt vásárolni?

Gyöngyöt az embernek

Pusztai Gábor a Misztrálból

Október 10-én egy szép zenei élménnyel lehettünk gazdagabbak. Az országosan ismert, és elismert Misztrál együttes adott ingyenes koncertet Balatonföldváron, a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület meghívására. Nekem igazi örömet szerzett az együttes, mert részese lehettem valami csodának. Egyszerre kaptam költészetet, csodálatos énekes hangzást és valóságos akusztikus hangszer arzenált. Tényleg lenyűgöző az együttes énekes-, hangszeres tudása, és a megzenésített versekhez illő változatos, színes zenekari hangszerelés, amitől egyedi, utánozhatatlan a Misztrál zenéje.

Az együttes dobosa Pusztai Gábor, akinek szülei Erzsébet, és Pál városunk megbecsült polgárai. Így még nagyobb izgalommal vártuk a koncertet, izgultunk a jó időért, és hogy legyen közönség. Szerencsére a Misztrál nem hozott rossz időt, (a nevük hűvös északnyugati szelet jelent). Csodálatos, napos idő volt aznap, és nagyon sokan eljöttek. A koncert nagy sikert aratott! Pusztai Gábort kérdezem a gyerekkoráról, földvári emlékekről, a kezdetekről.

Gábor, mesélj egy kicsit magadról, mi indított el a zenei pályáján?

"Azt mondják, hogy egy pocaklakó is hallja a külvilág neszeit. Nálunk otthon mindig szólt a rádió, vagy éppen a szalagos magnó. Szüleim elmondása szerint, ha néhány hónapos kisbabaként vigasztalhatatlanul sírtam, kaptam a fejemre egy fejhallgatót, és elcsendesedtem. 2 éves koromtól nagypapám idegeit borzoltam, mert képes voltam a konyhai ülökét két főzőkanállal órákon keresztül püfölni. Óvodai élményem nincs, de az elemi első két osztályában sorozatosan kaptam az ellenőrzőbe beírást, mert "Zavarja az órai munkát. Dobil."

Talán 3. vagy 4. osztályba kerültem, amikor lehetett jelentkezni valamilyen idegen nyelvre. Szüleim azonnal beíratkák német nyelvre, mert a nyelvismeret sosem árthat! Nem volt a nyelvtanuláshoz sem türelmem, sem tehetségem, de hát muszáj volt órára járni. És ekkor jött az életemet meghatározó lépés. Zeneiskola született! Tóth Tamás, és felesége Edit néni sorra járta az osztályokat, meséltek a zenéről, hangszerüket mutatták, és én azonnal Tamás bácsi növendékének irakoztam, szüleim tudta nélkül. Dobilást tanultam! Mai szóval mondván, anyukám dupla hátast dobott a hír hallatán, de végül rám hagyta: te döntöttél, te viseled a következményeket..... a mai napig ennek a döntésnek viselem jó és rossz következményeit!

Nem voltak egyszerűek ezek az évek. Ha néha lankadt a lelkesedésem, Tamás bácsi és Edit néni nem hagytak, nyüstöltek, nagyon sokat foglalkoztak velem, a hivatalos tanórákon kívül is. Tamás bácsiék területi versenyre vittek egy alkalommal, ahol első helyezést nyertem. A

pályaválasztás szintén nem volt egyszerű, szüleimnek más elképzelésük volt, felvételiztem egy rendes, szakmát adó középiskolába, ahová a legnagyobb meglepetésre fel is vettek, de ugyanakkor jelentkezhettem egy konzervatóriumba is. Miskolcra jelentkeztem, úgy emlékszem, hogy voltak rosták, de felvettek. Innen kezdve nem volt többé kérdés, hogy mivel is akarom a betevőt megkeresni. Itt Angyal Zsuzsa volt a szaktanárom, akinek javaslatára jelentkeztem klasszikus ütőhangszer szakra a Zeneakadémiára. Sikeres felvételi vizsga után Rácz Zoltán volt a tanárom, aki egyébként az Amadinda Ütőegyüttes vezetője is. Ő egyengette a pályámat, ő készítette fel pl. egy brnói nemzetközi ütőhangszeres versenyre, ahol 2. díjas lettem. 2003-ban diplomáztam. Ezt követően több zenei formációban játszottam. Érdekes volt európai fehér emberként egy marokkói zenekarban játszani, megismerkedni különleges hangszerekkel, más zenekarban világzenét játszani, esetenként színházi darabokban zeneszerzőként és előadóként is dolgozni. Szakmai szempontból változatosak voltak ezek az évek. Most tagja vagyok a Budapesti Fesztiválzenekarnak, klasszikus ütőhangszert tanítok a Zeneakadémia gyakorlóiskolájában. Tagja vagyok a Misztrál Együttesnek is, 2004-től. Verséneklő zenekar, megzenésítette többek

közt Babits Mihály, Dsida Jenő, Janus Pannonius verseit. 1997-ben alakult a zenekar, számos kitüntetést is kapott. Számomra a legrangosabb a 2016-ban a Magyar Örökségért kapott díj, valamint a 2020-ban a Magyar Kultúráért kitüntetés. Szerintem megérdemeltük. (Mosoly!) Itt zenész, zeneszerző és hangmérnök is vagyok egy személyben. De: nem vagyok énekes! A zenésztársak ezt sokkal szebben tudják művelni, meg is hagyom nekik!

Munkám Budapesthez köt, de alig várom, hogy lejöhessenek Földvára szüleimhez, mert nagyon tud hiányozni a Balaton vízének és levegőjének jellegzetes illata, és igyekszem 1 éves kisfiammal is megszerettetni Balatonföldvárt! Hogy ő mit fog csinálni, ha nagy lesz? Nem tudom. De bármivel is akar majd foglalkozni, lényeg, hogy szeresse azt amit csinál, én támogatni fogom, mint ahogy engem is engedtek a szüleim saját elképzelésem szerint jövőt választani.

Földváron eddig még nem játszottunk, sajnós. Egy zenekar odamegy zenélni, ahová hívják. Most Balatonföldvára hívtak minket a Mosolygó Balatonföldvárért Egyesület, és a Községi Ház nagyon jó fellépési helyet biztosított a Jubileumi téren. Jól hangzott a zene, és jó volt a közönség is, nagyon szívesen jönnénk máskor is, ha hívnának!"

Köszönöm Gábornak, hogy bepillanthattunk a gyerekkorába, eddigi életébe. Őszintén remélem, hogy még hallhatjuk itthon a Misztrál együttest, és talán itt is megalakul egy Misztrál klub. A szüleid és a földváriak méltán lehetnek büszkéek rád. Köszönjük a koncertet. A földvári zeneiskolában nagyon magas színvonalon folyik az ütős hangszerek tanítása is. Az itt tanuló gyerekeknek igazi példakép lehet Pusztai Gábor, akinek ebből az iskolából vezetett útja a művészi pályára, hogy gyöngyöt szórhasson nekünk, embereknek.

Mayer Marianna